

Potteplanten Lotte

Postgirobygget

Jeg kan fortelle hvis du vil h re pe
Historien om en av mine aller beste venner
Hun sitter bort' ved vinduet
Du kan vel se at hun lur r pe
Om du er en hun kjenner!
Hun har slik en personlighet
Hun er se god e prate med
At hun er taus er noe alle vet
Men hun forster se mye, mer enn vi kan se
Mot vinduet, ger det ann
Jeg gir henne kj rlighet og vann

Du syns kanskje hun er litt tm rr og gre ut
Men det har sin helt naturlige grunn
Hun har nemlig v rt d md, en temmelig lang stund
Men jeg kaster henne aldri, for ingen kan erstatte:
Potteplanten Lotte

Du syns kanskje at det er litt rart at jeg
Har en plante som er d md
Men du vet vel hvor lite som skal til?
Jeg fant aldri ut hvor mye lys, hvor mye vann,
Hvor mye varme det var hun egentlig ville ha!
Hun var sin ungdom vill.
Mang en gang har vi sittet og fortalt historier,
Og delt en flaske vin,
Da har hun ristet av seg bladene
-Den dag I dag er jeg sikker pe at hun gj re det
I sympati med nedstemtheten min.

Se hvis du syns hun ser litt tm rr og gre ut
Har det sin helt naturlige grunn.
Hun har nemlig v rt d md en temmelig lang stund
Men jeg kaster henne aldri, for ingen kan erstatte:
Potteplanten Lotte

Noen sier jeg b  r fe meg en ny plante
Det kommer aldri aldri pe tale!
For potteplanten Lotte har da aldri v rt en plante,
Den har v rt en venn!
-jeg har hatt den siden nittensyttifem.

For meg gj  r det ingenting om hun ser litt gre ut
For det har jo sin helt naturlige grunn
Hun har nemlig v rt d md en temmelig lang stund
Men jeg kaster henne aldri for ingen kan erstatte:
Potteplanten Lotte